

1869 р. 230. Ные сѣдимъ втрѣщени, та гледами сеиръ отдалечь, като че ли смы отъ другъ родъ, отъ друго племя. *ib.* 1871 р. 155. Змѣять ся позастуялъ втрещень, като да си помысли що да рѣши. *X. I, 43.* Обаче уплашень растреперва ся и остая втрещень. *ib.* 56. Ахчи-башиятъ останалъ втрѣщень отъ страхъ и като нѣмъ. *ib.* 78. Хытници звѣри крвопійцы, Сѣднали насрѣдъ плячкѣ дѣлѣхъ! С' кървавы очи грозны умразны Всѣкы ся бѣше в' сребро втращилъ! *Гн. 137.*

Втурачѣ са *м. св. вм.* **Вторачѣ са** **Вторачвамъ са** *м. дл.* *вытаращу:* Знаніе-то е, къмъ кое-то днесъ сѣ втурачени очитѣ. *Л. Д. 1872 р. 157.* Камъ нея (*женитѣ-тѣ*) е втурачено всякое младежко око. *ib.* 1875 р. 68. Чифутинъ-тъ изведнажъ са вторачва, поплѣдва са, посѣвзема са. *ib.* 1876 р. 184. Той захвана да си вторачва очитѣ. *Зк. 146.* Отдалече право на тѣхъ бѣ си втурачила (*установка*) малки-тѣ очи малка главичка съ мустаки. *Тб. 19.* Мооръ се втурачва въ него (*M. stiert ihn an*). *Рш. 24.*

Втурнѣ са *м. св.* вторгнуся, вступлю: Кучета втурнахъ ся и лапѣхъ того тѣмъ непозната госта. *Гн. 273.* Войска-та Тилина ся втурнала изъ Магдебургъ въ Саксоніѣ. *Л. 290.* Какъ народа ни са свѣсти и втурне въ пѣтя на свое-то възрождение? *Л. Д. 1876 р. 144.*

Втъкнѣ *м. св.* воткну, водружу, положу: Де-то крави капнеха, Червена ружа цвѣтеше, Ъничаре ѣ береха, Та ѣ по чалми втикаха. *М. 93.* Клѣчка втикаема въ клины. *Пж. 47.* Тѣхъ кытѣхъ годеникъ-тъ втикне въ гуглѣ-тѣ си и ѣ носи на главѣ-тѣ си до сватѣ-тѣ. *Ч. 23.* Мѣсто-то, дѣто бы могло да ся втыкне ось, наричямы го земнѣ ось. *Л. Д. 1872 р. 123.* Кожурцы-ты турятъ ся въ вретнище (чувала), които ся втыкнѣтъ да постоятъ до 4 часове въ пещъ (фурнѣ). *ib.* 1874 р. 199. *Ср. подѣ сл.* вѣтъкъ, заколесница, цифунъ.

Ву* *употребително въ кратовскомъ подрѣчїи вм. ѣ, дат. пад. ед. ч. ж. р. мѣстоим. 3 л. (ей):* Па хванале младо дяче, ни га биле, ни карале, нойзе ву (=ей, *Ростъ*) го раце дале. *Пс. 11—12, р. 173.* Я ву рекохъ: добро вечер.“ Она рече: дойди вечер.“ *ib.* 1875. Я прери-па' преко плото: мома спие у градина, над глава ву бардакъ стое.. Па се чуде лудо младо да ли бардакъ да ву строше, или кытка да ву земе — *ib.* 176. А мома го люто клне... Момче ву се милно моле — *ib.* 177. А момче ву (=ей) потно говоре. *ib.* 178.

Вуйка Вуйко Вуйчо Уйчо *с. м.* дядя, дядюшка; обращеніе къ старшимъ: Най-малко момче Радоя То на Радана думаше: Вуйчо ле, вуйчо Радане! *Д. 23, 24—26.* Скочѣте вѣрна дружина, Да идем вуйчу на ярдамъ. *ib.* 62—63. Че ще Лало девер да иде Девер